

MIÉRT HALÁLOS IRAKBAN A DEATH METAL?

SZÖVEG: BELÉNYI DÁNIEL, FÉNYKÉP: HÖLVÉNYI KRISTÓF

Néhány száz death (meg black) metal-koncerttel a hátam mögött mindenképpen a rutinos versenyzők közé számítok e szubkultúrában. Láttam aranykezű ismeretleneket 5-6 ittas ember előtt játszani, iráni és grúz csapatokat a jereváni báb-színházban rendezett death metal-fesztiválon, majd néhányat közülük pár nappal ké-

sőbb egy tbiliszi szexklubban. Vagy éppen egy tiranai kocsmában zenélő kiváló zenekart, ami valamiért a nem annyira metál Trout (pisztráng) névre hallgatott. A Dark Phantom nevű kirkuki zenekar erbili hangversenyének megtekintése tökéletesen illeszkedik a „fura helyeken death metal-koncertekre megyünk” tematikához

Erbil és úgy általában egész Kurdisztán legnagyobb hátránya a letelepedett népek kultúrájának teljes hiánya. Persze ez így kicsit erős állítás, mert apró rezdülések akadnak néha. De nincs színház, nincsenek igazi múzeumok, nincsenek koncertek és az épített környezet esztétikája sem csábít városnézésre. Kultúrafogyasztó emberek számára

marad az olvasás és a torrentezés. Esetleg egy rövid kiruccanás Isztambulba vagy Bejrútba, vagy külföldieknek szervezett argentintangó-est és white party egy luxusszálló emeleti bárjában.

A kultúra hiánya mellé extra nehezítés, hogy a death metal olyan műfaj, amit még a rokkerkedők többsége sem tud elviselni. A műfaj nagyágyúú önálló szerzői estjeiken sem szórakoztatnak pár száz fizetővendégnél többet. Mindez az iraki Erbilbe helyezve igencsak szűk keresztmetszetet eredményez... Ráadásul a produkciót kevésbé toleráló muszlim szélsőségesek részéről rendszeres halálos fenyegetésekkel, amit Irakban tanácsos messzemenően komolyan venni!

Mivel Kurdisztánban koncertek híján koncerttermek se nagyon vannak, a kisebb, pár száz főre tervezett esküvői csarnokok túl nagyok egy ilyen műsornak. A népszerűbb klubokban araktól ittasodó nagyérdeműt pedig inkább az arabul üvöltöző bingó dobja

fel. Így a metálszeánszok szervezése elsősorban az optimista/baráti vagy pénzéhes hotelmendezserek feladata marad. Mondjuk, a pénzhőség és a death metal közös halmaza elhanyagolhatóan kicsi...

Az öröme (jelen esetben a death metal) és az értelmezhető piac (rock) közti szakadékot áthidalandó, a koncertet élő rock-estnek hirdette meg az a luxusszálló, amelyik a tetőterasz bárját biztosította a vadulni vágyóknak. A Dark Phantom is ráértett, hogy ha gyorsan ledarálják-elhörgik a mondanójukat, azzal az ott megjelent, elsősorban szakirányú rajongó külföldi és pár helyi szemét nem fogják kiszűrni. Ezért a műsorba illesztettek néhány Metallica- meg System of a Down-feldolgozást, amit legalább lehetett együtt dalolni és pengetni hozzá a léggitárt. Közben a színpad köré terített asztalokhoz elégsz pincérek hordták a 4 dolláros legolcsóbb-legkisebb sört, miközben a megjelent 30 emberből minimum a fele mobilozta az eseményt.

A Dark Phantom nevű kirkuki death metal zenekarról talvaly olvastam először. A sztori szerint még 2003-ban egy amerikai katonától kaptak egy metálcédét, és annyira beőrültek tőle, hogy 10 éve megalapították a bandát, nem épp életbiztosításként. Közben persze zajlott a háború, rendszeresen kapnak életveszélyes fenyegetéseket, mivel „sátánisták” (ez a nyugati zene, főleg a metál iszlám értelmezése), a dobos lelépett, néha hibernálták magukat, végül tízéves pályafutásuk során összehozták – szó szerint – néhány koncertet.

BELÉNYI DÁNIEL
ÚJSÁGÍRÓ, FŐLEG
TÁRSADALMI ÉS UTAZÁSI
TÉMÁKKAL FOGLALKOZIK

HÖLVÉNYI KRISTÓF
FOTÓGRÁFUS, ARAB
SZAKON VÉGZETT
A PÁZMÁNY PÉTER
KATOLIKUS EGYETEMEN

